

# Rozhovor: Sochař Michal Trpák o českobudějovickém Umění ve městě

Město je racionální prostor. Je dobré do něj vnášet nová témata

Českobudějovický sochař Michal Trpák (1982) vytvořil desítky soch a podílel se na řadě architektonických projektů, stejně jako na organizaci různých sochařských výstav a sympozií. Jednou z nich je od roku 2015 Sculpture line v Praze a již od roku 2007 Umění ve městě v Českých Budějovicích. Letošní venkovní výstava nabízí přes dvacet instalací a trvá od června do konce září.

***Vzpomenete si ještě, jak jste před 14 lety na soutoku Vltavy a Malše začínali? Bylo těžké přesvědčit samosprávu, aby vás pustila do veřejného prostoru?***

Podnět k výstavě dala moje diplomová práce, kterou jsem vystavil na pěší zóně Lannovy třídy pod názvem Humanoidi. Další rok jsem s kolegy z VŠUP připravil premiérový ročník výstavy Umění ve městě. A zda to bylo těžké? Byl to nový projekt a my tehdy mladí, neklidní výtvarníci jsme si vše dělali sami. Od grafiky na plakáty po transport soch na přívěsných vozících až po samotnou instalaci.

***Jak se akce během let změnila?***

Hodně, má svůj produkční tým, představuje autory z Čech i zahraničí, rozšířila se do dalších jihočeských měst. A co mě těší nejvíc – čím dál více se v rámci výstavy realizují trvalé výtvarné intervence do veřejného prostoru.

***Máte spočítáno kolik děl už takto České Budějovice získaly či viděly?***

Nemáme, ale budou jich stovky.

## ***Poutá stále zájem sponzorů, veřejnosti, města? Upadá, roste? Jak ji udržet?***

Veřejnost výstavu už každý rok očekává, ozývají se také další města, která se chtějí do projektu zapojit. Letos poprvé jsou třeba součástí výstavy Volyně a Vodňany. Na druhou stranu zájem sponzorů bychom uvítali větší. Výzvou je představovat více zahraničních autorů a trvale oživovat veřejná místa měst.

## ***Proč to je důležité?***

Město je funkční racionální prostor a myslím, že je dobré do něj vnášet nová témata. Umění díky tomu, že nemá přímou funkci, je iracionální. Dokáže veřejný prostor oživit, vnést nové podněty k diskuzi a snad i obohatit jeho obyvatele a návštěvníky.

## ***Loňská a letošní pandemie ho nepoznamenala?***

Vzhledem k tomu, že Umění ve městě se odehrává ve veřejném prostoru, loni ani letos ho žádná omezení nepoznamenala.

## ***Vidíte už při vymýšlení témat konkrétní prostor?***

Ano, snažíme se propojovat místa s konkrétními sochami a projekty.

## ***To byl i případ vašeho Lumbricina vedle cyklostezky u Kauflandu? Jak jste k té kombinaci ocele, litiny a živých rostlin dospěl?***

Socha recykluje teplovodní podtrubí, které prostupuje naše město a tak se nabízelo parafrázovat toto prostupování jakýmsi červem – žížalou, která se občas objeví na povrchu a nakonec i vykoukne a chrlí zeleň. Českobudějovická teplárna nám poskytla potrubí a kolektiv autorů, v jehož čele jsem stál, ho přetvořil.

## ***Kde byste ho rád viděl, až výstava skončí?***

Může zůstat, kde je nebo se najde místo nové. Ještě na toto téma povedeme s teplárnou diskuzi.

## ***A mimochodem, jak vidíte teplárnu z ulice?***

Jezdím kolem ní do města, tedy jako industriálního tvora, který prochází evolucí a proměňuje se zvenku i uvnitř.

## ***Děkujeme za rozhovor.***

**Kdo je:** MgA. Michal Trpák, Ph.D.

Po maturitě na Střední uměleckoprůmyslové škole svaté Anežky v Českém Krumlově absolvoval pražskou VŠUP a doktorandské studium na AVU v Banské Bystrici (2012). Během studia absolvoval stáže na Taideninstitutu ve finském Lahti a na Emily Carr Institutu v kanadském Vancouveru. Vystavoval na desítkách výstav u nás i v zahraničí.

Foto:

**Lumbricina - budějovický endemit je dílem kolektivu autorů UVN, hlavně pak Michala Trpáka.** Ti vytvořili industriálního živočicha, vylézajícího na povrch a opět mizejícího pod zemí, jak prolézá CITY/město a budí city/emoce i díky kontrastu, industriálnímu tvarosloví a zelených rostlin, které vyměšuje do veřejného prostoru. Materiál tvoří neizolované trubky DN 250, rozdělovače a ventily ze zrušené výměňkové stanice českobudějovické teplárny.